

ακάμας: «εθνικό πάρκο ή ξενοδοχεία»

Μια νέα αγωνιστική είδε το φως της δημοσιότητας μέσα στο δεκέμβρη. Είναι η **εθνική οργάνωση «γνήσιοι Κύπριοι»**. Επιστολή της οργάνωσης στο τύπο δημοσιεύουμε, [σε παραπλήσια σελίδα](#). Από την επιστολή φαίνεται ότι οι λόγοι που ώθησαν στην ίδρυση της οργάνωσης αυτής είναι η αποτροπή του **αγγλόπνευστου σχεδίου** για τη δημιουργία **κυπριακού εθνικού πάρκου** στον **Ακάμα**, και η προώθηση της **τουριστικής αξιοποίησης της περιοχής**. Οι υποστηρικτές της ιδέας του εθνικού πάρκου εάν είναι άγγλοι αποκαλούνται πράχτορες και εάν είναι κύπριοι αποκαλούνται θύματα η πουλημένα καθάρματα. Η εθνική οργάνωση «γνήσιοι κύπριοι» προωθεί μια τελείως ανέκδοτη στρατηγική για την εκδίωξη των άγγλων. Να φτιάξει λέει η κυβέρνηση δρόμους και να δημιουργηθούν (όχι από την ίδια) τουριστικά συγκροτήματα. Οι άγγλοι θα σταματήσουν να χρησιμοποιούν το πεδίο βολής για να μη προκαλέσουν δυστυχήματα.

Το κείμενο της οργάνωσης αυτής, πέρα από την απλοϊκότητα του σχετικά με το τρόπο κατάρτησης του πεδίου βολής των άγγλων στον Ακάμα (εκτός κι' αν οι συγγραφείς του έχουν κάποια στοιχεία, για μια συμπεφωνημένη λύση, μεταξύ αγγλικής και κυπριακής κυβέρνησης στην οποία προσπαθούν να προσώσουν ήδη, κάποιο αγωνιστικό υπόβαθρο) αποφεύγει και πάλι ν' ασχοληθεί με το θέμα.

Το θέμα είναι: **Το κυπριακό περιβάλλον χρειάζεται να προστατευθεί; Ποιες είναι οι αίτιες που το αποσταθεροποιούν; Ποιοι τρόποι προστασίας επιβάλλονται; Ένα εθνικό πάρκο (ή και περισσότερα) είναι αναγκαίο για τη προστασία του; Αν και γιατί στον Ακάμα και όχι κάπου άλλου;**

Η απάντηση σ' αυτά τα ερωτήματα θα έπρεπε νάταν αποτέλεσμα τεκμηριωμένων οικολογικών μελετών από κάποιο σώμα κρατικό ή ανεξάρτητο ή από το ανύπαρκτο κυπριακό πανεπιστήμιο. Μια όμως και σχεδόν τίποτα δεν υπάρχει και πολύ περισσότερο τίποτε δεν γίνεται είναι πιστεύω υποχρέωση των πολιτών, ατομικά ή μέσα από τους περιβαλλοντικούς συνδέσμους που υπάρχουν, να δράσουν για τη προστασία του περιβάλλοντος με τα μέσα και τις γνώσεις που διαθέτουν χωρίς να περιμένουν κάποιες μελέτες που ως συνήθως φτάνουν καθυστερημένα. (Ειδικά για τον Ακάμα υπάρχουν μερικές μελέτες ξένων πανεπιστημίων που όμως δε δίδονται στη δημοσιότητα). Με τα όσα όμως μπορεί ο καθένας ν' αντιληφθεί πραχτικά και με τα όσα μαθαίνουμε από τον περιβαλλοντικό και κοινωνικό προβληματισμό στο εξωτερικό δε δικαιολογείται με κανένα τρόπο η περιφρόνηση του περιβαλλοντικού ζητήματος.

Η αλήθεια είναι ωστόσο, ότι η προστασία του περιβάλλοντος δεν απασχολεί γενικά τους Κυπρίους, και ναι μεν η «εθνική οργάνωση γνησίων κυπρίων» μειοψηφεί σ' ότι αφορά τη διαφανιόμενη ιδιαίτερη σχέση της με τον Ακάμα αλλά οπωσδήποτε η λατρεία της, για την ανεξέλεχτη τουριστική ανάπτυξη από τη μια και η παντελής άγνοια της για τη σημασία της καταστροφής του περιβάλλοντος από την άλλη, είναι φοβάμαι γνώρισμα κοινό της σιωπηρής και μη πλειοψηφίας.

Στη Κύπρο όμως πρέπει νάχουμε ιδιαίτερους φόβους για τη καταστροφή του περιβάλλοντος, παρά το χαμηλό βαθμό βιομηχανοποίησης. Ο λόγος έγκειται στο γεγονός ότι η Κύπρος είναι νησί, δηλαδή κλειστό οικοσύστημα. Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες οι αλληλεπιδράσεις μεταξύ εκτεταμένων βιοκοινοτήτων και οι αυτόματες κατά κάποιο τρόπο δυνατότητες της φύσης να ξαναβρίσκει κάποια ισορροπία μέσω της διαφοροποίησης των ειδών και τη τάση προς σταθερότητα μειώνονται λόγω της απομόνωσης. Από την ίδια αδυναμία πάσχει και η μεσόγειος που μας περιβάλλει σαν κλειστή σχεδόν θάλασσα που οδεύει ήδη προς το θάνατο.

Η αποσταθεροποίηση του κυπριακού περιβάλλοντος είχε σαν αποτέλεσμα την εξάλειψη πολλών ειδών ενώ πολλά άλλα είναι πια τόσο σπάνια που είναι δύσκολο να ελπίζουμε στην επιβίωση τους.

Πολλοί αντιμετωπίζουν με ειρωνεία τους περιβαλλοντιστές που φωνάζουν για τη προστασία αυτού ή του άλλου είδους. Μπροστά στα τόσα προβλήματα που έχουμε η μπροστά στη «πρόοδο» και το «πολιτισμό» που μας φέρνει αυτή ή η άλλη βιομηχανία, θ' απασχολούμαστε με τη πράσινη χελώνα. Η εξαφάνιση όμως κάποιου είδους είναι μόνο η κορφή του παγόβουνου. Η εξαφάνιση του δε γίνεται, ανεξάρτητα, μόνη της αλλά είναι έκφραση αλλαγών σ' ολόκληρη την αλυσίδα των ειδών. Σ' αυτή τη παρεξήγηση φταίνε φυσικά και οι περιβαλλοντιστές που δεν κάνουν ξεκάθαρο το γεγονός αυτό και φαίνονται πολλές φορές να κυνηγούν αδικαιολόγητα κάποιο στόχο.

Η συνεπής προστασία του περιβάλλοντος εξυπακούει μια συνολικά νέα προσέγγιση της παραγωγής η οποία ν' αντιλαμβάνεται πια τη φύση όχι σαν μια ατέλειωτη μάζα υλικών από την οποία η κοινωνία μπορεί να αντλεί άπλυστα αλλά αντίθετα σαν ένα πεπερασμένο σύνολο από το οποίο μπορούμε να παίρνουμε μόνο όσα μπορεί να μας δώσει χωρίς να καταστρέφεται, εξασφαλίζοντας την αναπαραγωγή του και για τις ερχόμενες γενιές.

εθνικό πάρκο

Τα εθνικά πάρκα, δηλαδή οι προστατευόμενες περιοχές, μερικά ή συνολικά, χρησιμοποιούνται σαν μέθοδος περιβαλλοντικής προστασίας σε πολλές χώρες. Η μέθοδος αυτή στηρίζεται στο γεγονός ότι η προστασία ενός η περισσότερων ειδών, αποδείχτηκε από την εμπειρία, πολύ λίγο ωφέλιμη. Η μόνη σίγουρη μέθοδος είναι η προστασία του **συνόλου του βιότοπου** μέσα στον οποίο ζουν τα προς προστασία είδη. Υπάρχουν σήμερα πάνω από 400 εθνικά πάρκα στον κόσμο ενώ παράλληλα υπάρχουν άλλα 700.000 χλμ² καθολικά προστατευόμενων περιοχών. Η καθολική προστασία διατηρεί το σύνολο των ειδών και το σύνολο των αλληλεπιδράσεων που έχουν μεταξύ τους. Αυτό είναι πολύ χρήσιμο για την ανθρωπότητα. Πόσες φορές για ν' αντιμετωπίσουμε την ασθένεια ενός καλλιεργούμενου φυτού δεν προστρέψουμε στο αντίστοιχο του άγριο η πόσα σωτήρια φάρμακα δεν ανακαλύπτονται σε φυτά που εκλείπουν όλο και περισσότερο!

Το **Κυπριακό εθνικό πάρκο** πρέπει να είναι παραθαλάσσιο. Πρέπει δηλαδή να συμπεριλαμβάνει και θάλασσα διότι και αυτή και οι αμμουδιές είναι από τα πιο σημαντικά οικοσυστήματα του νησιού μας. **Δυστυχώς η μόνη τέτοια περιοχή που απόμεινε σε κατάσταση σχετικής ισορροπίας είναι αυτή του Ακάμα.**

Ο βαθμός προστασίας ενός εθνικού πάρκου ποικίλλει από περίπτωση. Βασικά απαγορεύονται οι κύριες αποσταθεροποιητικές δραστηριότητες πεδίου βολής, του κυνηγιού, του ψαρέματος, η χρήση εντομοκτόνων, ζιζανιοκτόνων και η ρύθμιση της κίνησης των επισκεπτών. Επίσης φυσικά χρειάζεται η ... αναχαίτιση της «εθνικής «οργάνωσης» «γνησίων» «Κυπρίων».

οικολογικό τουριστικό μπουϊκοτάζ

Η «εθνική οργάνωση γνησίων Κυπρίων» αποκαλεί τους «φίλους της γης» πράχτορες, και δηλώνει ότι θα προβεί σε έρευνες για τις δραστηριότητες τους. Για να τους βοηθήσουμε αναδημοσιεύουμε το παρακάτω κείμενάκι από το 33ο τεύχος του σχολιαστή.

Στα λόγια, η βρετανική κυβέρνηση συμπεριλαμβάνεται στους θιασώτες της γνωστής αρχής «Ο ρυπαίνων πληρώνει» - που σημαίνει ότι ο παραγωγός κάποιας μορφής ρύπανσης πρέπει να αναλαμβάνει το κόστος και τις συνέπειές της. Στην πράξη όμως η ίδια κυβέρνηση συμπεριφέρεται περισσότερο σαν θαμώνας σκυλάδικου που αρνείται να πληρώσει τα σπασμένα της πίστας, παρά τις προηγηθείσες γενναιόδωρες δηλώσεις του σε στυλ «τα σπάω και τα πληρώνω»! Χάρη στους ανέμους τους «πνέοντες γενικώς εκ δυτικών κατευθύνσεων» η Βρετανία εξάγει στη Δυτική Ευρώπη 23 φορές περισσότερο διοξειδίο του θείου απ' όσο εισάγει μέσα στην επικράτειά της. Παρ' όλο ότι η εξαγωγή ρυπαντών συμβάλλει σημαντικό στο σχηματισμό της όξινης βροχής που τελικά καταστρέφει τα

Ευρωπαϊκά δάση, η κυβέρνηση της κ. Θάτσερ επιμένει να κάνει το κορόιδο και να αρνείται ακόμη τη συμμετοχή ατο «κλαμπ του 30%», δηλ. στην ομάδα των χωρών που έχουν αναλάβει την υποχρέωση να μειώσουν μέχρι το 1983 τις εκπομπές του διοξειδίου του θείου κατά 30%.

Το Διεθνές αυτό «ρίξιμο» σε βάρος κυρίως των Σκανδιναβικών χωρών της Ολλανδίας και της Γαλλίας, έχει προκαλέσει τη συντονισμένη αντίδραση οικολογικών οργανώσεων από δέκα χώρες, ανάμεσα στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και οι «Φίλοι της Γης». Σε μια ενδιαφέρουσα εκδήλωση περιβαλλοντικού Διεθνισμού, οι Βρετανοί οικολόγοι πρωτοστατούν στη διοργάνωση ενός τουριστικού μποϋκοτάζ εναντίον της χώρας τους κυκλοφορώντας μάλιστα στον ευρύτερο ευρωπαϊκό χώρο και καρτ-ποστάλ με το σύνθημα «Αγαπάμε τη χώρα σας (δηλ. την Αγγλία) - αλλά όχι και τη ρύπανση της».

Η αξιοσημείωτη αυτή στάση σε πείσμα των πατριωτικών εκκλήσεων υπέρ της αύξησης του εισαγόμενου τουριστικού συναλλάγματος και της στήριξης του βρετανικού ισοζυγίου πληρωμών, προσφέρεται πραγματικά σαν πρότυπο για μίμηση στα κοινωνικά κινήματα των αναπτυγμένων καπιταλιστικών χωρών, χωρών που συνηθίζουν να εξάγουν τη ρύπανση τους υπό τη μορφή της μετακίνησης των βρόμικων βιομηχανικών στην περιφέρεια του Γ' κόσμου. Όσο αφορά εμάς, η εκδήλωση της διεθνιστικής μας αλληλεγγύης υπό συνθήκες λιτότητας θα καταστεί απείρως ευκολότερη: Άγγλοι οικολόγοι, σας υποσχόμαστε αυστηρή τήρηση του τουριστικού μποϋκοτάζ επ' αόριστο...

Γιάννης Σχίζας

Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Εντός των Τειχών (Τεύχος 7), Δεκαετία 1980-1989, 1986, Λευκωσία, Λευκωσία (νότια), Ακάμας, Οικολογία

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:entostonteixon:no_7:akamas_parko

Last update: 2020/09/01 11:58

